

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza-hát közlönye.

Megjelenik:

Hetenkint egyszer Kedden.

Szerkesztői iroda:

Kiadó-hivatal

hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egész évre 4 fl. félévre 2 fl. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 fl. 50 kr., félévre 2 fl. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton

felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

házas gármonsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kötszermél 5 kr.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

A nyílttérben a háromszámos gármonsor beiktatási díja 20 kr.

I.

**KÖRÖZVÉNYEK
a megyei hatóságtól.**

368/1864

Biharmegye járvány főbizottmányának folyó hó 21 ⁶⁶⁴/₁₈ szám alatt kelt átirata szerint Sáránd, és Samson községekben, úgy a kiskabályi, és Ligeti pusztákon uralgott keleti marhavész teljesen megszűnve, az érintett helységek, és puszták a zár alól felmentettek, s a debreceni betiltott marhavásárok megtartása meg engedtetett.

Miis ezennel közlhirre tétetik.

Szatmártt 1865. évi január hó 27.

282/1865

A krasznaközi járás IV-ik kerület szolgabirájának f. hó 15-én 48 sz. alatt kelt jelentése szerint Szamoskóródi lakos Sebestyén István kúrara, állítólag mezőteremi lakos Papp László által, két ló s egy vasas szekér eltolvajoltatott.

Miis az alábbi személy s termet leírás közlése mellett oly megjegyzéssel tétetik ezennel közlhirre; miként valamint a tettes úgy a kérdéses szekér, s lovak netaláni feltalálására vezethető adatok: említett járás szolgabirájához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmártt január 23. 1865.

Papp László állítólag M. teremi lakos személy leírása: Ki is közép termetű, veres himlő helyes képi fekete hajú, veres zilált bajszu, mintegy 40 éves, állán vágás forma jegy látszik, borotvált állú, teliképi guba, veres gallérral, szürke posztó nadrág, melynek két szára lábközt bőrral borított, kék posztó újas és mellény, két sor gombbal, fekete bárány bőr sapka.

Az ellopott lovak termet leírása: az egyik tiszta pej szőrű, 4 éves, hátulsó lábára kesely vemhes kanca, homlokán egész végig lámpás látható, a másik 6 éves le-relt tiszta fekete szőrű. ennek is homlokán csillag, a szekér vasas, rudja, első tengelye és fellécrezeuj.

403/1865

A krasznaközi járás főszolgabirájának folyó hó 19-én 52. szám alatt kelt jelentése szerint Veisz Mórítz Géresi lakosnak egy 7 éves csákó szarvu, szőke szőrű közép termetű fejős tehene folyó hó 10 én udvaráról elszaladván, mindezeideig elő nem került.

Miis oly megjegyzéssel tétetik, ezenel közlhirre, miként az annak feltalálásra vezethető netaláni adatok, említett járás főszolgabirájához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmártt 1865. évi január hó 30.

FELHIVÁS.

A szatmármegyei fiók gazdasági egyesület folyó évi mártius 1-ső napján Szatmártt a váro-ház nagy teremben rendkívüli közgyűlést fogtartatni, melyre úgy az egylet összes tagjai mint általában a gazda közönség tisztelettel meghívattak.

Szatmártt 1865. február 2-án.

Alelnöki megbizásból,

Farkas Antal,

egyesületi jegyző.

**TÖRVÉNYKEZÉSÜNK
jelen állapota.**

Nem csak a fővárosi nagyobb lakok, hanem a vidékiek is, különösen a „Tárogató” hoztak, már régebben is oly ekket, még pedig közönségesen ismert ügyvédek tollától, melyekben a törvénykezés jelenállásának siralmas oldala, igen érzékenyen rajzoltatik. E tárgy magán körökben még erősebb vonásokkal, draszticusabb kifejezésekkel illusztráltak.

És e siralmas törvénykezési állapot okát leginkább, sőt csaknem általánosan — fenálló törvényeinkben, a bírák személyiségeiben keressük és vélük feltalálhatni.

Nem akarom a felhozott s adatszerűleg elősorolt eseteket sem bírálni sem czáfolni, nem akarom azok okait keresni, mert ez nagyon messze vinne, hanem, az olvasó közönség és cikkírók kegyes engedelmével, bátorságot veszek magamnak e tárgy körül egyéni nézetemet elmondani.

Hogy törvényeink hiányosak, a kijátszásokra alkalmasak, ezt tagadni nem lehet, de azt kérdem: melyik ország az, melynek oly tökéletes határozott törvényei volnának, hogy azokat kijátszani ne lehetne, s lehető általában, hogy oly törvény alkottassék melyet kijátszani, meg sérteni ne lehessen?

Én be vallom olyat nem ismerek, de nem is hallottam nem is olvastam.

Hogy bíránk nem mindnyájan Solon és Plató forma egyének, azt el hiszem, de hogy általában a bírák, s törvényszékek, főkép most midőn collegialeter járnak el olyanok lennének mint hirdettetik, azt részéről tagadom, azonban azt kérdem: hol van oly ország melyben minden bíró olyan tökéletes lenne, hogy azt mint a gyanánt minden válogatás nélkül elő állíthatnánk?

Közönségesen tudjuk, hogy törvényeink és bíránk ellen főkép a végrehajtási eljárásoknál emeltetik leginkább vád, s általános panasz, hogy a hitelező pénzéhez nem juthat.

Kérdés: valyon e vádoknak ott vannak-e alapjai hol kerestetik, — valjon nem

másutt van é annak oka, hogy a perek elhúzódnak, a végrehajtás végtelennéleszen, a hitelező ki nem elégtült sat.

Én részéről ennek okát egészen másutt keresem és vélem feltalálni t. i. a pénztelenségben. Nem akarom a pénztelenséget feszegetni annak okát keresgetni, mert akkor taglalás alá kellene venni összes társadalmi szerkezetünket, sat. hanem veszem a pénztelenséget magát úgy amint van, mint már létezött, s ebből mindazon tüneményeket, melyeket mások más okokból származtatnak, ki magyarázhatni hiszem.

1848. előtt is szép számmal voltak a perek, de azok igen sokfélék voltak; az adóssági perek, — köz mint váltófiakat értvén — csak egy részét tették ama sokféle pereknek. Most ha megnézzük a perek laj-tromát, alig alig találunk mást mint adóssági, vagy ezzel kapcsolatos pert.

1848. előtt, híre futamodott a megyében ha valakit adósságért executio akartak, s az adóssági per ritkán ment túl azon hogy két bíróság ítelt benne, s executio előtt kifizette a bukott fél; most nem is újság ha egy előkelőbb úr ellen executio rendeltetik, s az adóssági per ritkán kerül el az executiot legalább első stadiumaiban.

Mi ennek az oka? most talán kedve van a világnak épen adósságért egymással perbe keveredni? egymást executioval üldözni? egymás tartozását sem tőkében sem kamatokban nem fizetni? én nem hiszem hogy ezekben kedve teljék a mai embereknek is; hanem nem fizet azért mert nem tud; — tudjuk, hogy még az olyan közpénztárak is, melyek régenten soha szükségét nem érezték, s melyekből törvényes kamat mellett, tehát nem uszóra, igen könnyen lehetett költsön venni, ma magok is executio alatt vagy ahhoz közel állanak.

Mindennapi tapasztalás az, hogy egy árverés alá vett ház vagy föld, öt hat izben is áraltatik, s vevők teljes hiánya miatt el nem kél, s hogy egy ilyen birtok potom áron adatik el.

Tudok esetet, hol egy 6000 fra becsült ház 2900 fton kelt el, — egy 200 fra becsült birtok 15 fton adatott oda, — egy 11000 fton háznak öt hat izbeni árverésekor is vevője nem akadt.

Ily viszonyok közt ott lehetnek a legszigorúbb törvények, a leg erélyesebb hibák, de hiszen azok sem teremthetnek vevőt, s a vevő zsebébe pénzt.

El merem mondani, hogy kisebb összegeknél a törvények oltalma, t. i. a sokszoros appellata, igény sat. csak azért véte-tik alkalmazásba, hogy a bukott fél időt nyerjen mert hogy az ilyen húzás halasztás nagyon drága mesterség azt igen jól tudják azok kik benne vannak.

Hogy a szóban forgó állapot oka a

HELYBELI HIREK.

pénztelenségben van, meg tetszik onnan is: hogy ez általános panasz, nem csak e megyére, vagy vidékre, hanem az egész országra, sőt az egész birodalomra nézve. Már pedig azt hogy a bírák az országban, mind olyanok volnának, hogy azok ne tudnák ne akarnák a törvényt alkalmazni, még csak ki mondani is vakmerő rágalom.

Azok elé kik e baj okát nálunk a törvényekben és bírákban nem pedig a pénztelenségben keresik ellenbizonyítékul a birodalom más tartományát állítom p. o. Ausztriát, ott vannak igen böles és szigorú törvények, kóstoltuk mi is — vannak igen értelmes és gyors bírák, de van még ezen kívül egyéb a mivel mi magyarországiak nem dicsekedhetünk t. i. vannak bankok, gazdagtakarék pénztárak, tőzsérek, mind megannyi pénz források; honnan van még is hogy ott is épen úgy alkalmazzák az apellátát a per huzására mint nálunk, épen úgy támasztanak igényt a lefoglalt vagyonokhoz mint nálunk, s talán épen olyan vagy legalább csak nem olyan percentre dolgoznak mint nálunk?

E körülmény egyedül csak az általános pénztelenségből származtatható.

De ily pénztelen világban, ha a végrehajtó bíró nem siet lóhalálában az árveréssel, talán még jól teszi, mert igaz hogy a törvénynek elég van téve, de meglehet, hogy sokak kárával. Csak egy példát említek ama fentebb említett 6000 ftos házra be volt táblázva többek követelése; el adatott 2900 fton, költség és adó el vett egy párszáz ftot, a többit megkapta az első egypár, hitelező, s az utóbbiak-é el veszett, tehát még ártatlankokat is sújtott az árverés. Nem azért hozom azonban ezt elő, mintha én a törvény meg nem tartását menteném, csak azt akarom például felvilágosítani, hogy a szigorúság gyakran ártatlant is sújt, és hogy minő következtetéseket von maga után a pénztelenség.

Mind addig míg ez általános pénztelenség uralkodik, a legszigorúbb törvények s a legerélyesebb bírák se fognak a dolgon segíteni, mert lesz apellata, lesz igény s lesz mind az a mivel időt nyerhetni, és lesz ügyvéd, ki a törvény és bírák gyenge oldalait kitapogatja ki keresgeti, s azt maga vagy védence hasznára ki aknázza.

De legyen elég ez uttal ennyit e tárgyról. Nem akartam czáfolni mások véleményeit csak saját nézetemet szándékoltam nyilvánítani s lehet, hogy még e tárgyra többször is visszatérek.

Szatmár januárius 25. 1865.

Egy ügyvéd.

* F. hó 4-én tervezett vasutunk ügyében alakult küldöttség elindult a birodalmi fővárosba. Mindnyájunk egyenlő forró ohajtása, hogy fáradságukat siker koronázza s megyénk — városunkra egy új nap sugára löveljen, mely pangó iparunk, kereskedelmünk s öszves forgalmunkra valahára világgosságot terjesszen. A küldöttség következő tagokból állott: az egyházi rendből Haas Mihály püspök ő excelentiája, Rudolf Pál kanonok, Smottzer Ignác plebános és prépost, Páskuj Lajos plebános és esperes, Szémák Pál plebános. A földbirtokos osztályból Gr. Forgách Antal ő nagyméltósága, Szerdahelyi Pál őméltósága, Berenczei Kovács Ágoston őméltósága, Berenczei Kovács Lajos, Nagy Ignác, Sz.-kátolnai Cseh Ferencz Chányi Noéh János, Kiszeli Károly. Szatmár város részéről Békessy Károly, Boros Bálint kültanári tag, Májér Ignác. Nagybányaváros részéről Fésüs Menyhért polgármester. Felsőbányaváros részéről Saitz József polgármester urak, kiknek a jövő évben áldást hozandó nemes törekvésükhöz midőn hazafini legőszintebb áldás kívánatunkat esatoljuk, az ügy iránt tanúsított fáradaimkért fogadják az egész megyének legfőbb köszönetét.

* A fapiac utczán készülő s már csaknem 16 öl mélységig ásott kútnál ugyan bő vízforrásra akadtak, mivel az 13 ölnél magasabban felel, de mivel igen sok meszet és salétromot tartalmaz s így ihatatlan — az ásást tovább folytattatik.

* F. hó 1-én tartatott meg a „Zöldfa“ című vendéglőben a megyei nőgyeleti táncestély, benne több főrangnak is részt vettek.

* A Tisza, Szamos, Kraszna és Tur folyók áradásai megyénk több helységre hátrált eláraszták. Ritka év melyben az elemek ne mérnének csapásokat reánk, s ezeket bár feljajdulva érezzük, és mégis oly kevesen igyekszünk azok ellen gyógyszer használni. Mire valók a biztosító társulatok? takarékok magtárak?

* A paraszt tapasztalat azt mondja, hogy: ha gyertyaszentelő boldogasszonykor napsugaras idő van, a medve barlangjában másik oldalára fekszik s ez azt jelenti, hogy még lesz ideje aludni mert a tél vége messze van. Az idén erre alkalma nem volt, mert e napon át szakadatlan esett, ez tehát azt jelentené, hogy hamar kitavasodunk. Megtörténhetik, csak aztán a nyár folytán majdan meg ne bánjuk.

* Mint értesítve vagyunk helybeli vendéglős Rózsa István f. hó 12-én a Zöldfához címzett vendéglőben, egy zártkörű pol-

gári bált rendezend, melyre a n. é, közönség figyelmét annál is inkább fölhívjuk, mivel bátran föltételezzük, hogy az említett rendező mindent elkövetend, hogy vendég ei pontos kiszolgáltatásban részesüljenek.

SZINHÁZ.

— Kedd január 31-én adatott: „A rokkant huzár“ kevés közönség előtt.

— Szerda február 1-ső „Tiz leány egy férjsem“ és „Az elkényeztetett férj.“ Az első — a kedves operettre — nem ismertünk rá. A másodikban Homokimé és Várhídi szokott kedves játékaik, sok élet nyújtottak.

— Csütörtök február 2-án „Tiz leány egy leánysem“ a színlapra az volt írva, hogy „közönségem“ Alig hisszük.

— Szombat február 4. „Stern Izsák“ ez igen mulatságos vígjáték előadását különösen a műkedvelő kitűnő játéka koszorúzá. Róla ellehet mondani, hogy színpadunk tökéletesebb zsidót alig látott.

— Csütörtökön az Egy óra előkészületei miatt a színház zárva.

— Szombaton február 11-én bérelt szünetben Kocsisovszkiné javára adatok: A NAGY ANYA. Nagyszerű francia új dramma.

— Vasárnap feb. 12. adatok: Egy óra.

Szerkesztői üzenet.

— G. J.-nek Pimtsén Öt úgy látszik épen úgy érlelt a költészet tüze, mint ön a költészetet, Jó tanácsunkat lapunk m. é. 49-ik számában már nyilvánított s most még azt adjuk hozzá, hogy ön költőnek egy általában nem született se gesse meg azon „tollát“ mely felhívására sem hű önhöz. Hogy önt erről annál inkább begyőzzük. „Tollam“ hoz ir verse egy szakát emlíjük fel — bár érdemes volna mind a hármát ki-tenni ide a szerkesztői üzenetbe — midőn tollának tanácsot ad hogy milyen verset írjon.

Arra kéri, hogy vonása ragyogó délibáb legyen, amely, megne hazudolja magát. Látja e már magában olyan fogalom mint „fából vaskarika“: de ez a gondolat!

De mi volna rajzod? mi az a kép,
A mit feltüntetnél ekkoron?
És ki volna jobban megesalutva
Mint ki épen e tanácsot adta,
Általad oh drága rokon?!

Nem hiszem, bármint állítsa is, hogy önt lud költötte volna a világra s így ön is azon ártatlan fajból való, melynek tollához, mint rokonához, megpendíté lantját A többi versei is mind telvék abszurdumokkal s közölni egy általában nem lehet.

ÜZLET.

Február 1-én.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tisztabuza 5—4 ft. 30 k. Kétszeres 3 ft. 80 kr. — Rózsa 2 ft. 30—40 kr. — Arpa nemhozatott Zab 1 ft. 40—30 kr. — Tengeri 2 ft. 20 k. 3 ft. 20 kr. Kása 5 ft. 40—20 kr. Főzelék 5 ft. 40—20 kr. Krumpli 1—1 ft. 60 k. Aszu szilva 10—9 ft. 80 kr.

TÁRCA.

ITT VAGYOK... ITT VAGYOK...

(Nagy-Várad 1865.)

Elértem ezéomat, el a kedves vágyat,
Betölt kívánságom s most már boldog vagyok,
Borus homlokomról eltűntek a redők,
Bágyadt szememből is boldogságom ragyog.

Igy be szép az élet ezen a világon
Körülottem pezsg. forr mindenütt az élet,
Táplált reményemnek édes valósága —
Oh mily nyugodt — oh mily boldog vagyok védél!

Sóvárgó lelkennek forró vágya támadt
Fülkeresni téged, te kedves táj, vidék, —
Hol először láttam a fényes napsugárt
Hol e szép életre először ébredék. —

Hol először hallám e kedves szót: hazám
S tanultam azt tisztán, lángolón szeretni,
— Itt vagyok... itt vagyok... — a hol megtanultam
Haza- s szabadságért élettel fizetni.
Éder György.

AZ ÉLETÜNNEPE, MINAPI UJDONSÁG.

Méry beszélye.

Francziából fordította

Dalamér.

(Folytatás.)

Desbéniers asszony élénken megszorítván a siriratot megrémült arczczal, nézett Maxencera.

Urbain, legnagyobb zavarban, Desbéniers asszonyt kezénél fogva az ablakmélyedésbe vezetvén, így szólott hozzá:

E fiatal ember, nem e század gyermeke; ő rendkívüleg érzékeny, mint látja; kiváló állást foglal el a társaságban, birtoka meghaladja a két milliót egészsége kitűnő, és mégis, ő nem leend az élők sorában, holnap!

— Lehetséges volna-e ez? kérdé Desbéniers asszony, de valóban nem bírom felfogni, a mi körültem történik, a mit hallok, adjon felvilágosítást, kérem.

— Igen, viszonzá Urbain; mindent

megmondok, e fiatal ember kegyed leányát szereti.

Desbéniers asszony, hátralépvén, elkiáltá magát.

Urbain, fejének jeladásával erősíté még a mondottakat, és a keleti temetőben történeteket részletekben elbeszélé.

— Kegyed látja végzé beszédjét Urbain, mikép Isten ujjá jelölé ki e fiatal embernek azon hölgyet, kit ő nejtül választott ki.

E szerződést az Isten irta alá legelőször. Vannak titkok, melyek előtt meg kell hajlanunk, és a sir iratokról kitörlelnünk e szót „vigasztalhatlan“ mely nem keresztyéni, mivel az Isten mindenkit megvigasztal.

— Szegény fiatal ember; sajnálkozék Desbéniers asszony; ah! azt hiszem, hogy nincsenek több könyeim! Mi megindító, mit ön mondott.

Csuklásba vegyült zokogás, Maxencehoz szólítá Desbéniers asszonyt és Urbaint.

Maxence még mindig ugyanazon helyzetben vala.

— Szóljon hozzá, sugá Desbéniers asszony fülébe, a jegyző.

— Mindent tudok, szolt ő, és legyen meggyőződve azon érdekről, melylyel ön irányában viseltetem. Mi csak lehetséges megteendem. Az anya, mindég nagy befolyást gyakorol, leányára, s azt igénybe vennem. Ne essék kétségbe!

— Menjünk tanácslá Urbain, felemelvény barátját, légy férfi te öreg gyermek! az anya már részeden van, és a féldiadal tied.

— Vigasztalhatlan! mormogá Maxence felemelvén fejét.

— E szo sujtott téged, kérdé Urbain, ez az özvegyek szava. Az nem azt jelenti, hogy valamely özvegynek nem kell ismét férjhez mennie, hanem, hogy nem kell megvigasztaltatni; se baj! özvegy Desbéniers asszony soha sem fog megvigasztaltatni, hanem, úgy fog tenni, mint minden özvegy, ismét férjhez megy.

— Igen, de ő három évig siratta férjét! mondá Maxence fejcsóválva.

Annál nagyobb ok, hogy második férjét imádja, és hű legyen hozzá, viszonzá Urbain, az első férj iránt tanusított szerelme, biztosítja azon szerelmet, melyet az özvegy, második férje irányában érzend... Asszonyom, sorsunk kezében van, azt mondom sorsunk, mert nekem is meg kell házasodnom, és az eljegyzési ünnepély, jövődöbéli napamnál leend, ma estve, de ily kétségbeesettségben látván barátomat, nem ülhetek jó kedvvel, a két család asztalához. Hat óraker, ha barátom még mindég azon helyzetben van, melyben, kegyed őt most látja, a kétségbeesettséget két házra terjesztem ki, és esküszöm, hogy nem házasodom meg, és mindent felforgatok.

— Legalább, esenge, Desbéniers asszony, adjon két napot.

— Két órát, viszonzá Urbain. Boesássa meg kegyed e követelést, itt halálos vesztély forog a kérdésben.

— Ugyvan, igazolá Maxence, szomorú kifejezéssel.

— Asszonyom, szolt Urbain hévvel, az özvegyesség a fiatal hölgyet nem illeti, leánya három évig siratta férjét, ily boszúgyászra nincs példa. Most már, a társadalom iránti kötelességeit kell betöltenie. Férje maga, ha a koporsóból kikelne, tulvilági eszméivel így szólna hozzá: „Ne sirj, és menj férjhez!”

— Uraim, szolt most Desbéniers asszony, szavakat keresvén... beszélni fogok leányommal... de félek hogy ő... Igen különös, mit én önöknek mondani akarok.

— Mondja csak, kéré Urbain; tegyen úgy, mintha nem volna különös.

— Im hallják tehát! Ő, e nagy szenvedélynek nem fog hitelt adni... Mert, tudják-e, hogy miért imádta ő férjét? Meg kell vallanom, hogy, leányom nem közönséges hölgy, ő jól ismeri magát: Nem vagyok szép, és mégis imád! e mondatot ezerszer hallám tőle. Tegnap, a lelkesültség azon

percében látta őt, midőn arca és szeméi át voltak szellemülve...

— De úgy fogom őt látni mindég közbeszólt. Maxence, s ő, a legszebb és legangyalibb hölgy leend előttem, mindég. Azon perc, mely sorsom felett határozott, leányát égi lényként tünteté fel nekem, s a szépség e vakító, eszményét a halandók leányai közt, hiában keresném. Anyai ellenvetéseit felfogom, azok, kegyed tiszteletére inditnak engem. Kegyed attól tart, hogy más körülmények közt látván meg leányát, gyors kiábrándulásom, őt mélyen fogná sérteni. Ön balul itél meg engem, és kimenthető, mert még nem ismer. Istenre kérem, hogy anyai szívvel védje ügyemet, mert az, hathatósab valamennyi ügyvédi szónoklatnál, boldogságom és életem, kezei közt van.

— Beleegyezésemet már megnyeré, nyugtatá Desbéniers asszony, higye el, hogy létem nagyon szomorú, három év óta, leányommal egy mosolyt sem váltottunk. A gyászruhát ugyan elvetettük, de szívünkben, mely bánat dúl.

— Oh! azon változtatni kell, jegyzé meg hirtelen Urbain mi fiatalok, ne vessünk; mi gazdagok, éljünk. Nyolcz nap alatt, két házasságot kell kötünk, s a szomorúság helyére virágokat tesszünk. Asszonyom, mondja, meg leányának, hogy egy sofferinói árva, égi angyalként szállt le a magasból, tegnap, férje rendeletéből, nekünk mindnyájunknak boldogságot hozandó.

— Uraim, mondá Desbéniers asszony köszönnvén, leányom mindent megtud, és tendő lépéseim eredményét, önök, meg fogják hallani, holnap.

Ma estve, parancsolá Urbain. Desbéniers asszony, az ég felé tekintvén, eltávozott.

— Az örökséget, csupa zavarból, magával viszi, szolt Urbain kis várakozás után...

— Oh! kiáltá Maxence, a levegőt öklével csapdosván, oh! a sorsnak nem volna szabad ily kedélyben játékot üzni valakivel.

— Lássuk, mondá Urbain, a sors ellen kikelő örökös panaszban valóban igen háládatlannak találak! Nem méltányos-e, hogy nagy vagyon kamatait a sorsnak viszatfizessd! avagy, igazságos volna-e ha a dúsgazdagok a percek keservétől soha nem érintve mindég rózsák közt járkálnának? Ez a szegények megboszulása. Vess egy pillantást a boulevardon sétáló párisi Krösusainkra; vajjon, aranyokkal telt szekrényük süsögésúra, arcukon is visszatükröződik-e? Leverték mint a visszavonult miniszterek, egészségükön féreg rágódik, és vagy a köszvénye bántja, vagy az életuntság öli meg. Te Maxence, te unalomban, a lélek e köszvényében szenvedsz, ime, te a dúsgazdagok legszerencsésibike, mert egy hölgy meggyógyíthat, s a testi bajok nem gyógyíthatók oly könnyen.

— Igen ellenveté, Maxence, felindulással egyik szegletből a másikba sétálván,

igen, de először megkell kapni ez asszonyt, s én félek hogy az nem fog megtörténni, az idő közeledtével, félelmem is nagyobbodik.

Az első irnok belépvén, néhány szót sugott a jegyző fülébe és megrémült arcuzal távozott.

— Valóban, szolt a jegyző, még egy ilyen nap, s irodám felbomlott. Irnokaim azt mondják, hogy szobámban valóságos drámai jelenetek történnek; védenzeim elvesztvén türelmüket, eltávoznak, és mellképemet fenyegetik ökleinkkel, azok egyike így szólt: „a jegyzőség lelkészét csak házias, és meglettkoru férfiakra kellend bizni.” Ime, eblől áll irnokom jelentése.

— Urbain, én távozom... mondá Maxence kétségbe esetten.

— Lám! ő haragszik! De ne... ne távozzál ezen iratokat alá kell irnom... Ül abba a széles karszékbe, fogj könyvet kezbe... a legközelebbit könyvtáromból... igen azt, mely asztalodon fekszik... a huszonezer cím szótárát... az igen mulattató és nem fárasztja elmédet. A regény nagyon felindítva, gondold meg, hogy a fiatal özvegy, e percében mondja ki nevedet, először.

Urbain, dolgát folytatá, és Maxence eszmék által tartá fenn lázas ingerültségét, melynek jobbra fordultát az általa nem olvasott könyvben keresé. Az első irnok, gyakran a szobába jövén, új iratokat hozott aláírás végett, és kimenvén, azon retentő tekintetek egyikét függeszté Maxence, melyeket a boulevardi színházakban csak elajátíthatott. Maxence az előtte elvonnuló nyárspolgári alakokat, figyelemre sem méltatván, gyakran kérdé: hány óra? és a mutatót nézé, midőn az óra ütött. Szé arulá el, lázas elfogultságát, leginkább.

Kevéssel, hatóra előtt, az első irnok belépvén, Urbainnak levelet kézbesített.

— Gyászszal, szegélyezett levél, szolt ő, a borítékot nézegetvén, nevére van címezve, de azért téged illet olvasd.

— Bontsd fel, esdekle Maxence reszketve; szemeim előtt kodók lebegnek... e levelet, tartalmazza!... soha sem tudám elolvasni... Tedd meg nekem azon szolgálatot, hogy azt hirtelen átfutván, foglalátját nekem két szobában add át. Nem szeretem a hosszadalmasságot.

Igen hát, enyém az dicsőség. A néma olvasás közben, Maxence, az esküdtszék határozatát váró vádlott állását vevé föl.

— Tehát! mondá Urbain, a levelet az asztalra tevén, halld véleményemot... kezemet lelkiismeretemre téve, Isten és ember előtt, e levél kielégít engem.

— És engem, vajjon kielégít-e? kérdé Maxence reszkető hangon.

— Oh! téged! csak césari modorban irt levél elégíthet ki téged: Láttál, tetszettem, legyünk egymáséi.

— Legyen bár minő, meghallgatom; olvasd el még egyszer nekem, kéré Maxence.

(Folytatjuk.)

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A nagybányai járás — szolgabirójának jelentése szerint a Kovács család egész berencei birtoka f. évi febr. 19. d. e. 10 óraker Berencsén nyilvános árverés útján bérbé fog adani. Műszennel közhírré tétetik.

Szatmárrt 1865. évi feb. 5-én.
Szatmármegye első alispánja helyett
Kis Gedeon,
főjegyző.

(1)

ad. 685/1864.

Hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai k. daróci Molnár György hagyatékához tartozó, a k. daróci 227. számú tkönyvben felirt 150 o. fra becsült zsellételek, f. év február hó 25-án szükség esetén mártius 25-án d. e. 10 óraker a hely színén elárvereztetni fog.

Szatmár január 10. 1865.
Szolgabírói bíróság.

2-3

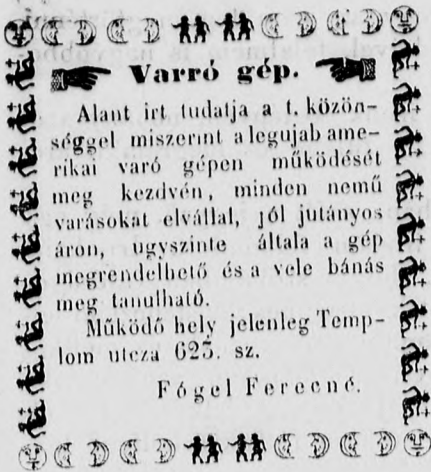
Pálinka mérés.

Alanirottak tisztelettel tudatják, miszerint Szatmárváros főpiazán a eszmadia szín alatt Freund Ábrahám eddigi boltja helyén szeszszital fő raktárt nyitottak, hol is 56% szesz, itezéje 24 kral, gabna-pálinka itezéje 20 kral, őt itezéknént egy egy iteze 16 kral, nagyobb mennyiségben 14 és 15 kral, szilva pálinka 25-32 kral, nagyobb mennyiségben jutányosabban kapható.

Ajánlják egyszersmind a károlyi házról levő ő és ujbór mérőöket, hol jelenben az ő bor 16 ujbór 10 kral méretek. Az italok árának alább vagy felebb szállása felől annak idejében értesítést nálok szorozhatni.

Szatmárrt január 20. 1865. 5-

Markovics & Freund.

Varró gép.

Alant irt tudatja a t. közön- séggel miszerint a legújabb ame- rikai varó gépen működését meg kezdvén, minden nemű varásokat elvállal, jól jutányos áron, ugyszinte általa a gép megrendelhető és a vele bánás meg tanulható.

Működő hely jelenleg Temp- lom utca 625. sz.

Főgel Fereencé.

Arverési hirdetemény.

3502/1864 sz. Szatmármegye teilekkönyvi törvény- sé- ke részéről ezennel közhírré tételik ui- kép a végrehajtási árverés öz. Polásek Abrahamó és fia felperesek részére ezeknek 1030 fnyi és a közalapítványo- kat képviselő es. kir. pénzügyi ügyészség mint telperes részére, ennek 1764 fnyi követelése, s a törvényes járulékok ere- jéig néhai Nagy Dániel örökösei alpere- sek ellen a Bere községi 30 sz. tjkönyv- ben 31 helyr. sz. alatt Nagy Imre és neje Nagy Erzsébet nevére be jegyzett birtokra mely egy belsőtelekből, a 31. sz. telekj. könyvben 428 és 429. helyr. sz. alatt Nagy Lajos nevére felvett birtokra, mely 200 hold szántó földből, a 34. sz. telekj. könyvben 36. helyr. sz. alatt Nagy Imre es neje földtulajdonosok, ugy Barta And- rás zálogbirtokos nevére beirt birtokra, mely egy házas telekből, a 122. sz. telekj. könyvben 228. helyr. sz. alatt Nagy Imre s neje földtulajdonosok, és Tömpe Lász- loné zálogbirtokos nevére bejegyzett bir- tokra mely szinte egy házastelekből, a 158. sz. telejkönyvben 540. helyr. sz. alatt Nagy Dániel ne ére felvett birtokra, mely 600 [ ] önyi szőlőből, a 177 sz. telejkönyvben A. I. és t. I. alatt Nagy Lajos és másoknevére jegyzett birtokra, mely uri és más lakot magában foglaló belső telkek, s egyéb gazdasági épüle- tekéből, malomból, és 225 hold szántó földből végre a 182 sz. telejkönyvben 220-223 helyr. sz. alatt Bernát And- rás és neje Györkei Zsuzsanna nevére bejegyzett birtokra, mely házastelki bir- tokból áll, s összesen 25090 fra. be- esültettek, elrendeltetvén: árverési határ- időül az 1865. évi február hó 10-dik és szükség esetében 1865. évi március hó 10-ik napjának d. e. 9 órája a törvény- széki tárgyaló terembe tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hívatnak meg, hogy az árverési feltételek- ket alóirt törvényszéknél, és a végre- hajással megbízott Liehr István törvény- széki ülnöknél bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül elnem adathatnék, amá- sodik árverésen a legtöbbet ígérőre azon alulis lefog ütteni.

Szatmár megye teilekkönyvi törvény- székeinek 1864. évi november hó 17-ik napján Szatmártt tartott üléséből. Szathmáry, t. k. kiadó. 3-3

Fölvívás.

5222/1864 sz. A Vancs Gergely nevére jegyzett Pete községi 25. sz. telekjegyzőkönyvi birtok- nak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei teilekkönyvi tör- vény- szék előtt leendő összejeövetelére 1865. évi február hó 17-ik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve: mindazok, kik a feoglalt javakra tulajdoni igényt tartan- ak, ezennel felhívatnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknél jelent- sék be.

Szatmármegye teilekkönyvi törvény- székeinek 1865. évi január hó 5-kén Szatmártt tartott üléséből. Szathmáry, t. k. kiadó. 3-3

Arverési hirdetemény.

4910/1864 Szatmármegye teilekkönyvi törvény- sé- kerészéről ezennel közhírré tételik, mikép a végrehajtási árverés Darabánt János és társa felperesek részére, ezek- nek 316 fnyi követelések, s a törvényes járulékok erejéig Osváth József és neje Uray Veronika alperesek ellen, a Zajta községi 19. sz. tjkönyvben A. I. alatt Uray Veron nevére bejegyzett birtokaira, me- melyek belső telki lakházból, és mintegy 47 cat. hold szántó és kaszálló földek- ből állanak, s összesen 1867 ft, 50 krra becsültettek, elrendeltetvén: árverési ha- tár- időül az 1865. évi február hó 21-ik és szükség esetén 1865. évi mártius hó 21-dik napjának d. e. 9 órája a tszék tárgyaló teremében Szatmáron tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hívatnak meg, hogy az árverési- feltételeket alóirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Liehr István tör- vény- széki ülnöknél bármikor megtekin- thetik, s hogy a kérdéses birtok, a men- nyiben az első árverés alkalmával becs- értéken vagy azon felül el nem adat- hatnék, a második árverésen a leg több- bet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye teilekkönyvi törvény- székeinek 1865. évi január hó 5-ik napján Szatmáron tartott üléséből. Szathmáry, t. könyvi kiadó. 5-3

Hirdetemény.

299/1864 A megyei építészeti hivatalnak folyó hó 20-án 39. szám alatt kelt jelentése sze- rint a kövár vidéki állam utvonat alább megnevezett helyein következő költsé- gekkel engedményezett öt hid építése, és pedig: Törökfalvánál fa szerkezetű átereszt, kö- lüdfökkel 274 ft. 41 kr., 151³⁰/₁₀₀ kézi és 32⁶⁰/₁₀₀ igás napszámmal. Gaura és Valea moriközi, hid, fa felmü és kö fejekkel 655 ft. 89¹/₂ kr. 651⁶⁰/₁₀₀ kézi, és 81⁸⁶/₁₀₀ igás napszámmal. Valea moriban hasonló hid 1557 ft. 18¹/₂ kr. 957⁶⁰/₁₀₀ kézi és 156³³/₁₀₀ igás napszámmal. Körtvélyes és Büdöspataka közt ívezett köhid: 2024 ft. 35 kr. 1513³⁰/₁₀₀ kézi és 266⁴⁰/₁₀₀ igás napszámmal. Büdöspatakánál faszervezetű hid, köhid- fökkel — 1748 ft. 91¹/₂ kr. 826¹/₂ kézi és 140⁶/₁₀₀ igás napszámmal.

A nagyméltóságú magyar királyi hely- tartó tanácsnak az egyes hidakra néz- ve mult évben 97654—97655—97560 és 97558 számok alatt kibocsátott magas- mtérvényei s az erre következett orszá- gos építészeti igazgatósági intézkedés sze- lemében zárt ajánlatu versenyzés utján fogván eszközöletni az e végelt elrendelt tárgyalások folyó évi február hó 25. nap- jának délelőtti óráiban, Szatmáron az állam építészeti hivatal helységében fognak megtartatni. Ajánlatok ugy az egyes, valamint az összes műtárgyakra nézve az alol irt ál- lam hivatalnál a kitűzött nap reggeli 10 óráig fogadtatnak el, de csak azon eset- ben fognak tekintet alá jönni, ha azok az építkezési tárgy engedélyezett készpénz- beli költségének 5%-tolijával, folyó pénz- ben vagy a teljes értékig kielégített állam vagy hitel kötvényekkel el lesznek látva. A mű tervezetek nem különben a rész- letes építési feltételek a tárgyalás idejéig a hirdető mérnöki hivatalnál bár mikor megtekinthetők. Kelt Szatmáron 1865-ik évi jan. hó 25. Szatmármegye első alispánja helyett, Kiss Gedeon, főjegyző. 1-2

Arverési hirdetemény.

Sikos Mihály esőd hitelezői választó- nya részéről ezennel közhírré tételik mi- szerint a tömeghez tartozó templom utcai házas telek f. év február 22-én d. u. 4 órakor ujjal árvereltetm fog, a mikor a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el- adatni fog. Szatmártt január 28. 1865. (1) A esőd hitelezői választmány. 5-5

Hirdetemény.

6127/1864 P. Szatmármegye törvényszéke részéről közhírré tételik, hogy Salamon Franciska részére Vigdorovics Izsákné elleni végre- hajtási ügyben a szatmármegyei oláhké- kesf 50. tjk. sz. 1325 ft. 53 krra be- esült telek, s ennek járulmányai köz ár- verés utján a hely színén elfognak árve- reltetni, árverési határidőkül 1865. márt. 20. és apríl 20-ik napjai d. e. 10 órája tüzetik ki, az árverési feltételek az árve- rés eszközlésével megbízott Smidt Sán- dor nagybányai járási szbiró urnál megte- kinthetők. Kelt Szatmármegye törvényszékének 1864. dec. 25-án tartott üléséből. Sümeghy, m. alispán. Gaesályi, m. aljegyző. 1-5

Hirdetemény.

126/1865 Szatmármegye polgári törvszéke által közhírré tételik, hogy Viener Lázár ökö- rítói lakos ellen a Csöd sajtó kérelmére el rendeltetvén, s id. tömeg gondnokul, az ökörítói községi bíró, perügyelőül pe- dig Seiman Norbert Szatmári ügyvéd kí- nevezetvén, a hitelezők össze jövetelére határ időül f. év aprilis 20-ik tüzetett ki, felhívatnak az illető hitelezők, hogy kereseteket azon határ időn benyujtani elne mulasszák, különben követelésük fi- gyelembe nem fog vétetni, egyszersmind felhívatnak a hitelezők a végett is hogy a kitett napon tömeg gondnok, és esőd választmányi tagok meg választása végett jelenjenek meg. Szatmármegye törvényszékének 1865. évi január 14-én tartott üléséből. Sümeghy, m. alispán. Gaesályi Lajos, m. aljegyző. 1-3

Árlejtési hirdetemény.

347/1865 Közép Szolnok megyének az 1865. évi irodái kellekeikre u. m. 250 kötés külön féle papír, 110 font spanyolviasz, 29 tucsa fekete iron, 13 tucsat veres iron, 100 kötés vontol, 50 doboz réztoll, 70 db réztollnyel, 14 font vastag spárga, 24 font vékony spárga, 240 font archiv tinta, 20 üvegecske car- mintinta, 200 font fényes porzó, 500 font stearin gyertya, 60 font fagyú gyertya, 400 font virág olaj a hozzá szükséges béllal, 600 rőf kék és sárga zóna, 2 font vastag házi ezérea, 50 db varró tű, 24 db poroló seprő dupla, 20 láda gyufa, 2000 tábla ostya, 400 db mézga, 10 rőf viaszos vászon, 1865. év február 20 napjának reggeli 9 órájára árlejtés tüze- tik ki mely Zilahon az elnöki irodában tartatik meg. Az árlejtésre a váalkozni kívánók 100 o. é. bántat pénzzel ellátva azon feltétel- lel hívatnak meg, hogy a minták és to- vábbi feltételek nevezett irodában a szo- kott hivatalos órák alatt megtekinthetők. Mi is közép szolnokmegye főispáni helytartójának f. hó 15-én 89 sz. a kelt átirata folytán, ezennel közhírré tételik. Kelt Szatmártt január 24- 1865. Szatmár vm. első alispánja helyett, Kiss Gedeon, fő jegyző. 1-1

Felhívás.

4519/1864 A Maróthy János nevére jegyzett Rozsály községi 7. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hite- lezőknek a megyei teilekkönyvi törvény- szék előtt leendő összejeövetelére 1865. évi február hó 25-ik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve: mindazok, kik a le- foglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívatnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknél jelent- sék be. Szatmármegye teilekkönyvi törvény- szé- kének 1865-ik évi január hó 12-én Szatmáron tartott üléséből. Szathmáry, t. könyvi kiadó. 5-3

Hirdetemény.

ad. 174/1864 P. Alóirt végre hajtó bíró által közhírré tételik, miszerint Luby János felperes ré- sére. Kende Kanut alperestől bírósón le- foglalt s összesen 160 o. é. forintra be- esült 3 db két borjas tehén el árverezé- sére azon okból mert alperes részéről a kézbesítési bizonylat idő után lett meg- érkezése miatt a mult évi november 25-re ki tűzött határnap megneu tartat- hatott újabb határnapul folyó évi mártius hó 10. napjának d. e. 10 órája, Csenger m. városában kitűzetik, mire a vásárolni szándékozók 10% bántom pénzzel ellátva, oly feltétel mellett hívatnak meg, hogy a vétel ár azonnal fizetendő lesz, s a le foglalt tárgyak, becsáron alól is el adatni fognak. Vetés 1865. január 31. K. Deák Lajos, megyei esküdt. 1-5

Arverési hirdetemény.

4632/1864 Szatmármegye teilekkönyvi törvény- sé- ke részéről ezennel közhírré tételik, mikép a végrehajtási árverés, ennek 4319 fnyi és 46 knyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Klein Salamon alperes ellen, ennek a Sz. Váralja községi 142 sz. tjkönyvben A. I. alatt egyedül az ő nevére bejegyzett birtokaira, melyek téres beltelken épült két nagyobb szerű lak- ból és egyéb gazdasági épületekből, to- vábbá szeszgyárból s az ahoz tartozó kész- letekből, valamint 25. hold szántó és rét földekből állanak, s összesen 37573 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési ha- tár- időül az 1865. évi február hó 17-ik és szükség esetén 1865. évi mártius hó 24-ik napjának d. e. 9 órája a megye törvényszék tárgyaló teremében Szatmártt tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hívatnak meg, hogy az árverési feltételeket alóirt törvényszé- knél, és a végrehajtással megbízott Liehr István tszéki ülnöknél bármikor megte- kinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül elnem adat- hatnék, a második árverésen a leg többet ígérőre azon alul is le fog ütteni. Szatmármegye teilekkönyvi törvény- szé- kének 1864. évi december hó 2-ik nap- ján Szatmáron tartott üléséből. Szathmáry, t. könyvi kiadó. 1-5

Arverési hirdetemény.

5033/1864 sz. Szatmármegye teilekkönyvi törvény- sé- ke részéről ezennel közhírré tételik, mi- kép a végrehajtási árverés Tivadar Mik- lós felperes részére, ennek 102 fnyi és 48 knyi követelése, s a törvényes jár- ulékok erejéig Bombár Sándor hagyatéka ellen, a Szakas községi 7 sz. tjkönyvben A. I. alatt Bombár Sándor és neje Vank Anna nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső telki lakházból és mint egy 17 cat. hold szántó, kaszálló, kender, és szőlő földből állanak, s összesen 701 fra be- esültettek, elrendeltetvén: árverési határ- időül az 1865. évi február hó 14-ik, és szükség esetén 1865. évi mártius hó 14-ik napjának d. e. 9 órája a megyetszék tár- gyaló teremében tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hívat- nak meg, hogy az árverési feltételeket alóirt törvényszéknél, és a végrehajtás- sal megbízott Liehr István tszéki ülnök- nél bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második ár- verésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni. Szatmármegye teilekkönyvi törvény- szé- kének 1864. évi december hó 31-ik napján Szatmáron tartott üléséből. Szathmáry, t. könyvi kiadó. 5-3